

ταράζω

ταράζω, ρ. [<μσν. ταράζω <ἐτάραξα, αόρ. του αρχ. ρ. ταράσσω], ταράζω. **1.** αναστατώνω, νευριάζω, συγχύζω κάποιον, καταστρέφω τη γαλήνη, την ησυχία κάποιου: «οι τρομεροί σεισμοί τάραξαν όλον τον κόσμο || με τη φασαρία που έκαναν κάτι παλιόπαιδα έξω απ' το σπίτι μου, μου τάραξαν τον ύπνο». **2.** επίσης λέγεται για δυσάρεστη κατάσταση σε ένταση και διάρκεια: «με τάραξε το δόντι μου || με τάραξε ο κεφαλόπονος || με τάραξε το στομάχι μου». **3.** κάνω κάτι ή κάνω σε κάποιον κάτι με υπερβολή: «κάθισα να φάω κι επειδή πεινούσα πολύ, τάραξα όλο το φαγητό || με τάραξε στα δανεικά αυτός ο άνθρωπος!». (Λαϊκό τραγούδι: δυο χρόνια στην ψευτιά μ' έχεις **ταράξει**, κι αν η καρδιά, να το ξέρεις, δεν αλλάξει, αν δε συνέρθεις και δε γίνεις λογική, θα είσ' αιτία που θα πάω φυλακή). (Ακολουθούν 18 φρ.).

- ταράζω τα νερά, βλ. λ. [νερό](#).
- ταράζω τα νερά (κάποιου), βλ. λ. [νερό](#).
- τον τάραξα απ' την πείνα ή τον τάραξα στην πείνα, βλ. λ. πείνα.
- τον ταράζω στη δουλειά, βλ. λ. [δουλειά](#).
- τον τάραξα στην τράκα, βλ. λ. τράκα.
- τον τάραξα στις πλάκες, βλ. λ. [πλάκα](#).
- τον τάραξα στο λογαριασμό, βλ. λ. [λογαριασμός](#).
- τον τάραξα στα ζίλια, βλ. λ. [ζίλι](#).
- τον τάραξα στα μπάτσα ή τον τάραξε στις μπάτσες, βλ. λ. [μπάτσα](#).
- τον τάραξα στα σκαμπίλια, βλ. λ. [σκαμπίλι](#)¹.
- τον τάραξα στα χαστούκι, βλ. λ. [χαστούκι](#).
- τον τάραξα στις γροθιές, βλ. λ. [γροθιά](#).
- τον τάραξα στις καρπαζιές, βλ. λ. [καρπαζιά](#).
- τον τάραξα στις κλοτσιές, βλ. λ. [κλοτσιά](#).
- τον τάραξα στις μπουνιές, βλ. λ. [μπουνιά](#).
- τον τάραξα στις σφαλιάρες, βλ. λ. [σφαλιάρα](#).
- τον τάραξα στις φάπες, βλ. λ. φάπα.
- τον τάραξε στο ξύλο, βλ. λ. [ξύλο](#).